

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **ING-FOREST s. r. o.**, se sídlem Kotkova 988, Dvůr Králové nad Labem, zastoupen JUDr. Luborem Ludmou, advokátem se sídlem Hanáckého pluku 1153/6, Olomouc, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Lesy města Brna a. s.**, se sídlem Křížkovského 247/9, Kuřim, zastoupena Mgr. Radimem Tomečkou, advokátem se sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2023, č. j. 30 Af 17/2021-114,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 9. 3. 2023, č. j. 30 Af 17/2021-114, zrušil rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 7. 1. 2021, č. j. ÚOHS-38324/2020/323/VVá, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2020, č. j. ÚOHS-31552/2020/500/JBě, vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0335/2020/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – osoby zúčastněné na řízení - učiněných v otevřeném zadávacím řízení při zadávání veřejné zakázky „*VYHOTOVENÍ LHP PRO LHC ‚Lesy města Brna‘ NA OBDOBÍ 2022-2031*“ (zveřejněné dne 25. 6. 2020 pod evidenčním číslem Z2020-021517 ve Věstníku veřejných zakázek).

[2] Proti tomuto rozsudku podala osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. Současně navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnila tím, že nepřiznání odkladného účinku této kasační stížnosti by znamenalo obnovení již několik let ukončeného správního řízení, neboť lze důvodně očekávat, že napadený rozsudek krajského soudu bude pro jeho vady zrušen.

[3] Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že pro jeho přiznání nejsou důvody. Podle žalobce je jisté, že při jakémkoli výsledku řízení u Nejvyššího správního

soudu bude i nadále existovat zákonný důvod pro zastavení správního řízení žalovaným, protože zadavatel (tj. stěžovatelka) v průběhu správního řízení uzavřel smlouvu na plnění předmětu přezkoumávané veřejné zakázky s vybraným dodavatelem. Současně s ohledem na uzavření smlouvy a tedy zrealizování samotné veřejné zakázky stěžovatelka nebyla a ani nemůže být na svých právech a povinnostech dotčena. Pro přiznání odkladného účinku tak zde není ve vztahu ke stěžovateli naplněna zákonná podmínka podle § 73 odst. 2 s. ř. s., když výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu by neznamenal pro stěžovatelku žádnou újmu, natož pak nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[8] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatelka. Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatelka dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, dále též usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatelky týkající se dané věci (zákonosti

pokračování

a přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[9] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka nedoložila a neprokázala, že jí v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatelka konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatelka však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že jí skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Stěžovatelkou obecně uvedené tvrzení, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo obnovení již několik let ukončeného správního řízení, není bez dalšího dostačující pro posouzení, příp. pro závěr, že u ní hrozí nepoměrně vyšší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[10] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2023

David Hipšr
předseda senátu